

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

15 november 2007

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Filip Dewinter en Joris Van Hauthem, mevrouw Marijke Dillen
en de heer Luk Van Nieuwenhuysen –**

betreffende het vasthouden aan afzonderlijke verkiezingen voor het Vlaams Parlement

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door de heer Wim Van Dijck**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Kurt De Loor.

Vaste leden:

de dames Hilde De Lobel, Katleen Martens, An Michiels, de heren Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem;

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sonja Claes, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;

de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Laurence Libert, de heer Francis Vermeiren;

de heer Kurt De Loor, mevrouw Else De Wachter, de heer Jacky Maes.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

de dames Cathy Berx, Vera Jans, Joke Schauvliege, de heer Luc Van den Brande;

mevrouw Vera Van der Borgh, de heren Bob Verstraete, Paul Wille;

de heren Dirk De Cock, Marcel Logist, Dany Vandenbossche.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Kris Van Dijck;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

1323 (2007-2008)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 13 november 2007 het voorstel van resolutie betreffende het vasthouden aan afzonderlijke verkiezingen voor het Vlaams Parlement.

1. Toelichting door de heer Joris Van Hauthem

De heer *Joris Van Hauthem* stelt vast dat het opnieuw structureel laten samenvallen van de federale en de regionale verkiezingen één van de pistes is die naar voren wordt geschoven in het kader van de huidige federale regeringsonderhandelingen. Op die piste werd door de Vlaamse partijen niet eenduidig gereageerd. Dit voorstel van resolutie is ook het gevolg van het feit dat de minister-president van de Vlaamse Regering geen eenduidig antwoord gegeven heeft op een parlementaire vraag in dat verband.

De minister-president heeft toen geantwoord dat er geen standpunt was van de Vlaamse Regering. Dat kan men op twee manieren interpreteren: ofwel heeft de regering daar inderdaad geen standpunt over ofwel is de regering daar verdeeld over. Indien de Vlaamse Regering daar geen eenduidig standpunt over wil innemen is het aan het Vlaams Parlement om daar een duidelijke uitspraak over te doen.

De spreker is van oordeel dat men de klok terugdraait indien de federale en regionale verkiezingen opnieuw zouden samenvallen. Hij verwijst naar de totstandkoming van het Sint-Michielsakkoord dat voorzag in de rechtstreekse verkiezing van het Vlaams Parlement. Men heeft toen uitdrukkelijk gekozen voor een legislatuurparlement van vijf jaar, waarbij de verkiezingen structureel zouden samenvallen met die voor het Europees Parlement. Men heeft toen niet alleen het dubbelmandaat afgeschaft maar er ook uitdrukkelijk voor gekozen de verkiezingen niet meer gelijktijdig te laten plaatsvinden. De redenering was dat er op het regionale niveau – en in het Vlaams Parlement in het bijzonder – een eigen dynamiek zou ontstaan die ook van belang zou zijn inzake de staatshervorming. Men zag het ontstaan van asymmetrische coalities toen als een positief gegeven.

Vandaag echter gaan er stemmen op om de verkiezingen weer te laten samenvallen. Er was bijvoorbeeld de uitspraak van Herman De Croo om vanaf 2010 de federale en de regionale verkiezingen structureel om de vijf jaar te houden. De spreker betreurt wel dat het Vlaams Parlement niet over de constitutionele autonomie beschikt om daar zelf over te beslissen;

dat moet op het federale niveau via de bijzondere wet gebeuren. Vandaar is het belangrijk dat er vanuit het Vlaams Parlement een signaal vertrekt dat men een dergelijk samenvallen niet zou aanvaarden.

Vandaag hoort men vanuit sommige bronnen dat asymmetrische coalities niet goed werken en dat zij een rem betekenen om een samenhangend beleid tot stand te brengen. Ook zou het land permanent verlamd zijn door verkiezingskoorts. Een degelijk federaal beleid zou nu onmogelijk zijn omwille van de regionale verkiezingen die over goed anderhalf jaar plaatsvinden. Hierin ziet men dan een argument om de verkiezingen weer gelijktijdig te organiseren. Dat zou echter betekenen dat men ook de federale en regionale formatiegesprekken gelijktijdig gaat voeren. De spreker voorspelt dat men dan op Vlaams niveau weer te maken zal krijgen met een soort afspiegelingscoalitie, namelijk dezelfde coalitie op federaal en regionaal niveau. Dan is het meteen afgelopen met de eigen dynamiek waar men in 1995 zo hoog mee opliep.

De spreker verwijst nog naar uitspraken van voormalig minister-president Luc Van den Brande die in 2002 in het Vlaams Parlement verklaarde dat voorstellen om de verkiezingen opnieuw samen te voegen frontaal ingaan tegen de Vlaamse staatshervorming, die al te lang gehinderd werd door het dubbelmandaat. Voormalig minister en huidig Vlaams volksvertegenwoordiger Eric Van Rompuy heeft over dezelfde kwestie op 26 mei 2003 het volgende gesteld: “Als de verkiezingen samenvallen, zal men nooit een eigenstandige evaluatie kennen van het beleid op Vlaams niveau. Wat is dan de betekenis van een eigen rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement en een eigen Vlaamse Regering?”. Dezelfde Eric Van Rompuy verklaarde op 11 juni 2003, naar aanleiding van het vertrek van voormalig minister-president Dewael naar het federale niveau en zijn vervanging door Bart Somers, het volgende: “CD&V blijft om dit alles voorstander van gescheiden regionale en federale verkiezingen. Dergelijke verkiezingen waarborgen immers de onafhankelijkheid en de dynamiek van het Vlaamse beleidsniveau.”.

Als men nu regelmatig de piste laat vallen om de verkiezingen weer te laten samenvallen, is dat om de eigen dynamiek die eventueel vanuit het Vlaams niveau zou kunnen ontstaan lam te leggen en opnieuw afspiegelingscoalities op het Vlaamse niveau te organiseren die afhankelijk zijn van de grote federale broer. Aangezien het Vlaams Parlement niet over de constitutionele autonomie beschikt om zelf de eigen verkiezingen te organiseren, is het belangrijk dat het Vlaams Parlement duidelijk stelt dat het in zo'n scenario niet wil meestappen. De federale en de regionale verkiezingen moeten apart blijven zodat de

eigen dynamiek die initieel bij het Vlaams beleidsniveau aanwezig is, niet verloren gaat. Dat is meteen de reden en de zin van dit voorstel van resolutie.

2. Bespreking

De heer *Ludwig Caluwé* ziet gelet op de huidige bevoegdheidsverdeling geen enkele reden om de afzonderlijke verkiezingen ongedaan te maken. De spreker meent dat het niet nodig is om dat nog eens extra te bevestigen. Hij heeft het voorstel van resolutie niet nodig om de duidelijkheid van zijn stellingname te onderstrepen.

De heer *Joris Van Hauthem* meent dat de heer Caluwé altijd onduidelijk is wanneer hij stelt duidelijk te zijn. Hij zegt voorstander te zijn van aparte verkiezingen maar hij ziet geen reden om een voorstel van resolutie dat dit standpunt bevestigt, te steunen. Het probleem is echter dat er geen antwoord komt wanneer men de Vlaamse Regering naar haar standpunt over deze kwestie vraagt. Bovendien worden vanuit verschillende hoeken pistes gelanceerd om de verkiezingen weer te laten samenvallen. Dan is het niet dwaas om als Vlaams Parlement nog eens te bevestigen dat men vasthoudt aan afzonderlijke verkiezingen voor het Vlaams Parlement. De spreker ziet niet in wat men daar tegen kan hebben, tenzij dat men het standpunt huldigt dat men het er weliswaar mee eens is maar dat men morgen misschien moet toegeven aan die piste om op het federale vlak de coalitie op de been te helpen.

De heer *Ludwig Caluwé* herhaalt dat zijn fractie, gezien de huidige bevoegdheidsverdeling, geen enkele reden ziet om af te stappen van de zienswijze dat de verkiezingen niet opnieuw moeten samenvallen.

De heer *Joris Van Hauthem* repliceert dat het Vlaams Parlement nu inderdaad niet bevoegd is om te bepalen wanneer en hoe het zijn verkiezingen houdt, of het al dan niet een legislatuurparlement is, hoelang een legislatuur duurt enzovoort.

De heer *Ludwig Caluwé* stelt dat men als Vlaams Parlement niet kan beletten dat de federale Kamers ontbonden worden in het zicht van de Vlaamse verkiezingen.

De heer *Joris Van Hauthem* leidt uit de woorden van de heer Caluwé af dat die gelijktijdige verkiezingen niet uitsluit in het kader van een andere bevoegdheidsverdeling.

De heer *Ludwig Caluwé* verklaart hier niet van wakker te zullen liggen als dat de prijs moet zijn van een grote staatshervorming.

De heer *Joris Van Hauthem* meent hieruit te kunnen afleiden dat CD&V afstapt van het principiële standpunt zoals dat onder meer door de heren Van den Brande en Van Rompuy vertolkt werd. Hij meent nu ook begrepen te hebben waarom de heer Caluwé het voorstel van resolutie niet wil goedkeuren.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende het vasthouden aan afzonderlijke verkiezingen voor het Vlaams Parlement wordt verworpen met 7 stemmen tegen 5.

De verslaggever,

Wim VAN DIJCK

De voorzitter,

Kurt DE LOOR
